

فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناختی

سال سیزدهم شماره ۵۱ پاییز ۱۳۹۷

نقش میانجیگری هوش فرهنگی در رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و سازگاری با دانشگاه

عبدالزهرا نعیمی^۱

نسرین زمانی فروشانی^۲

مینا خلجی پیربلوطی^۳

فهیمة رستم‌زاده رنانی^۴

چکیده

این مطالعه به منظور تعیین رابطه ویژگی‌های شخصیت با سازگاری در دانشگاه با در نظر گرفتن نقش میانجی هوش فرهنگی در دانشجویان خوابگاهی شهر اصفهان انجام شد. این مطالعه توصیفی-همبستگی در سال ۱۳۹۶ بر روی ۱۵۰ دانشجویان خوابگاهی در سه دانشگاه آزاد نجف-آباد، دانشگاه آزاد خوراسگان و دانشگاه علوم پزشکی اصفهان که به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شده بودند، انجام گردید. کلیه دانشجویان شرکت‌کننده در پژوهش، پرسشنامه سازگاری با دانشگاه (SACQ)، مقیاس هوش فرهنگی (CQ) و ابعاد برون‌گرایی، گشودگی به تجربه و توافق پذیری از پرسشنامه ویژگی‌های شخصیتی ۵ عاملی (NEO) را تکمیل کردند. داده‌ها با مدل‌یابی معادلات ساختاری و روش بوت استرپ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. تحلیل نتایج نشان داد الگوی پیشنهادی برازش خوبی دارد و ویژگی‌های شخصیتی اثر معنادار مستقیم بر سازگاری با دانشگاه دارد ($P < 0/001$). همچنین یافته‌ها نشان داد هوش فرهنگی در رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و سازگاری با دانشگاه نقش میانجی دارد. با توجه به اثرگذاری ویژگی‌های شخصیتی و

^۱ - استادگروه روانشناسی دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

^۲ - دانشجوی دکتری روانشناسی دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران (نویسنده مسئول) Email: nasrinz841@gmail.com

^۳ - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

^۴ - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

هوش فرهنگی بر سازگاری در دانشگاه، پیشنهاد می‌شود در مداخلات جهت ارتقا سازگاری با دانشگاه، ویژگی‌های شخصیتی و آموزش هوش فرهنگی در نظر گرفته شود.

واژگان کلیدی: ویژگی‌های شخصیتی؛ هوش فرهنگی؛ سازگاری با دانشگاه

مقدمه

پذیرفته شدن در دانشگاه و انتقال از دبیرستان به دانشگاه، برای بسیاری از جوانان تغییر عمده در زندگی محسوب می‌شود. ورود به دانشگاه تجربه‌ای همراه با استرس است (کریدی^۱ و نای هورس تر^۲، ۲۰۱۲، ایشاک^۳ و همکاران، ۲۰۱۱). تمام دانشجویان با چالش زندگی مستقل، پیدا کردن دوست‌های جدید، تطبیق با برنامه‌های جدید و موفقیت در جنبه‌های تحصیلی، ورزشی و هنری روبه‌رو می‌شوند. این تغییرات در زندگی معمول دانشجویان می‌تواند سازگاری آنها را تحت تأثیر قرار دهد (توربر^۴ و والتون^۵، ۲۰۱۲) و موجب بروز مشکلاتی برای فرد می‌شود (نازیون^۶ و همکاران، ۲۰۱۱، وو^۷ و همکاران، ۲۰۱۵). ناتوانی افراد در سازگاری مؤثر در محیط جدید سبب عملکرد ضعیف در حیطه‌های مختلف می‌شود و این خود ایجادکننده استرس روانی است (لین^۸ و همکاران، ۲۰۱۲) که نهایتاً ممکن است سلامت افراد را تحت تأثیر قرار بدهد (حیدری و عدلی، ۱۳۹۴).

سازگاری تأکید بر تلاش فردی برای کنار آمدن با محیط فیزیکی و اجتماعی اطرافشان است (کیالو^۹ و چومبا^{۱۰}، ۲۰۱۱). سازگاری با دانشگاه ابعاد مختلفی دارد که شامل سازگاری تحصیلی^{۱۱}، اجتماعی^{۱۲}، فردی-هیجانی^{۱۳} و وابستگی^{۱۴} به دانشگاه می‌شود. برای مثال سازگاری تحصیلی بیان می‌کند که دانشجویان چگونه با خواسته‌های تحصیلی خود مانند امتحانات و

1- Crede

3- Ishak

5- Walton

7- Wu

9- Kyalo

11- Academic Adjustment

13- Personal -Emotional Adjustment

2- Niehorster

4- Thurber

6- Nazione

8- Lin

10- Chumba

12- Social Adjustment

14- Institutional Attachment

تکالیف کنار می‌آیند. سازگاری اجتماعی درباره کنار آمدن دانشجویان با خواسته‌های اجتماعی و بین فردی که در محیط دانشگاهی مهم و اساسی است، صحبت می‌کند. از سوی دیگر سازگاری هیجانی، شخصی تجربیات استرس‌های روانشناختی و مشکلات جسمانی دانشجویان را شامل می‌شود. بنابراین سازگاری شخصی هیجانی شامل بهزیستی روانی و جسمانی دانشجویان است. نهایتاً وابستگی به دانشگاه میزان رضایت از تجارب دانشگاهی در کل و در خصوص دانشگاهی که دانشجویان تحصیل می‌کنند، را نشان می‌دهد (نیامایارو^۱ و ساراوانان^۲، ۲۰۱۳). سازگاری در محیط دانشگاه در حیطه‌های آموزشی، اجتماعی و فردی هیجانی به معنای موفقیت آموزشی، رضایت اجتماعی و آرامش روحی است (راتل^۳ و همکاران، ۲۰۰۵). ناتوانی دانشجویان در سازگاری با دانشگاه در این حیطه‌ها منجر به کند شدن یا توقف رشد اجتماعی و فردی آنها می‌شود.

پژوهش‌های بسیاری عوامل فردی و اجتماعی مؤثر در سازگاری با دانشگاه را در دانشجویان بررسی کرده‌اند (گلشن، ۱۳۸۶؛ زکی، ۱۳۸۹؛ مباحثی، علیدوستی و صولتی، ۱۳۹۲؛ احیاکننده، یوسفی و خرمایی، ۱۳۹۶؛ ژانگ^۴ و همکاران، ۲۰۱۰؛ شو^۵ و همکاران، ۲۰۱۷). در میان عوامل فردی، نتایج حاکی از اهمیت ویژگی‌های شخصیتی در سلامت و سازگاری افراد است (احمدی و گلکار، ۱۳۹۴؛ پورضائیان، گلزاری، برجلی، ۱۳۹۴؛ هاف^۶ و همکاران، ۲۰۱۴؛ هوانگ^۷ و همکاران، ۲۰۰۵). شخصیت عبارت است از الگوی نسبتاً پایدار صفات، گرایش‌ها یا ویژگی‌هایی که تا اندازه‌ای به رفتار افراد دوام می‌بخشد (فیست و فیست، ۱۳۹۵). در بررسی ویژگی‌های شخصیت، مدل ۵ عاملی شخصیت بیش از همه مورد توجه قرار گرفته است (شو و همکاران، ۲۰۱۷). پنج عامل شخصیت عبارت از روان‌رنجوری، برون‌گرایی، توافق‌پذیری، گشودگی به تجربه و وظیفه‌گرایی. افراد روان‌رنجور به تجربه عواطف منفی از قبیل اضطراب، احساس گناه و نبود امنیت تمایل داشته و مستعد پذیرش تنیدگی‌های روان‌شناختی هستند. برون‌گرایی به تمایل برای مثبت بودن، قاطعیت، تحرک،

1- Nyamayaro
3- Ratelle
5- Shu
7- Huang

2- Saravanan
4- Zhang
6- Huff

مهربانی و اجتماعی بودن، گشودگی به تجربه به تمایل به کنجکاوی درباره دنیای درونی و بیرونی، غنی بودن زندگی از لحاظ تجربه، تخیل و زیباپسندی و توافق‌پذیری به تمایل به گذشت و مهربانی و سخاوتمندی، اعتمادورزی، همدلی و فرمان برداری، فداکاری و وفاداری اطلاق می‌شود. همچنین وظیفه‌گرایی عبارت است از تمایل به سازماندهی، کارآمدی، قابلیت اعتماد، خویش‌داری، پیشرفت‌گرایی، منطق‌گرایی و تعمق (جنسن^۱، ۲۰۱۵). رابطه ویژگی‌های شخصیتی و سازگاری در بسیاری از پژوهش‌ها نشان داده شده است (استین مایر^۲ و همکاران، ۲۰۱۱؛ جنسن^۳، ۲۰۱۵؛ مارسلا^۴، ۲۰۱۵). در پژوهش اخیر که شو و همکاران (۲۰۱۷) انجام دادند به این نتیجه رسیدند ویژگی‌های شخصیتی پیش‌بینی‌کننده سازگاری بین فرهنگی در دانشجویان است. آنها نشان دادند از میان ویژگی‌های شخصیتی، برون‌گرایی با سازگاری بین فردی و وظیفه‌گرایی با سازگاری تحصیلی ارتباط دارند، اما گشودگی به تجربه و توافق‌پذیری نتوانسته‌اند سازگاری را به‌طور معناداری پیش‌بینی کنند. بررسی رابطه بین سازگاری و ویژگی‌های شخصیتی در سایر پژوهش‌ها نتایج متفاوتی را بیان می‌کند. برای مثال یافته‌های پژوهش ژانک و همکاران (۲۰۱۰) حاکی از رابطه مثبت برون‌گرایی و گشودگی به تجربه است، این در حالی است که سایر عوامل شخصیتی رابطه معناداری با سازگاری نداشتند. همچنین در مطالعه هاف و همکاران (۲۰۱۴) تنها نوروزگرایی با سازگاری کلی و برون‌گرایی با سازگاری بین فردی رابطه معنادار داشته است. نتایج سایر پژوهش‌ها بیانگر ارتباط گشودگی به تجربه، برون‌گرایی و توافق‌پذیری (هوانگ، ۲۰۰۵؛ شافر^۵ و همکاران، ۲۰۰۶؛ رادوان^۶ و همکاران، ۲۰۱۰) و عدم رابطه نوروزگرایی و وظیفه‌شناسی (هوانگ، ۲۰۰۵؛ کالیگیوری^۷، ۲۰۰۰) مقاله رابطه شخصیت و سازگاری و سازگاری با فرهنگ جدید است. با این وجود اورنی^۸ و همکاران (۲۰۱۴) نشان دادند که برون‌گرایی، وظیفه‌شناسی و توافق‌پذیری با انواع سازگاری و نوروزگرایی با سازگاری کلی و توافق‌پذیری با سازگاری دلبستگی اجتماعی ارتباط معنی‌دار دارند.

1- Jensen
3- Jensen
5- Shaffer
7- Caligiuri

2- Steinmayr
4- Marcela
6- Raduan
8- Ornoy

علاوه بر این، دانشجویان در دانشگاه محیطی را تجربه می‌کنند که در آن باید با دانشجویان و اساتید و کارمندانی با فرهنگ‌های مختلف در تعامل باشند، بنابراین دانشگاه از ویژگی‌های محیط‌های چند فرهنگی برخوردار است. در جوامع با تنوع فرهنگی، خرده فرهنگ‌های مختلف به دلیل برخورداری از فرهنگ‌های متفاوت دارای سبک‌های زندگی متفاوت از یکدیگرند. عقاید، ارزش‌ها، انتظارات، نگرش‌ها و مفروضات عنصری از فرهنگ هستند که دیده نمی‌شوند اما بر رفتار افراد مؤثرند و می‌توانند سبب تعارض شوند (تقوایی یزدی، ۱۳۹۴). تنوع فرهنگی، نژادی، قومی و زبانی در دانشگاه‌ها باعث پایین آمدن عملکرد تحصیلی و سازگاری محیطی دانشجویان می‌شود (غفاری و خانی، ۱۳۹۲). بنابراین برای برقراری ارتباط مؤثر در محیط‌های چند فرهنگی مانند دانشگاه نیاز به ایجاد توانایی سازگاری با تفاوت‌های فرهنگی است. این توانایی را هوش فرهنگی^۱ ایجاد می‌نماید. در کلی‌ترین سطح هوش فرهنگی توانایی برای انطباق با محیط‌های فرهنگی جدید تعریف می‌شود (پتروویچ^۲، ۲۰۱۱). هوش فرهنگی یک سازه چندبعدی شامل ابعاد فراشناختی، شناختی، انگیزشی و رفتاری است. هوش فرهنگی فراشناختی بدین معناست که فرد چگونه تجربیات میان فرهنگی را درک می‌کند. این بعد بیانگر فرایندهایی است که افراد برای کسب و درک دانش فرهنگی به کار می‌برند. هوش فرهنگی شناختی بیانگر درک فرد از تشابهات و تفاوت‌های فرهنگی است و دانش عمومی و نقشه‌های ذهنی و شناختی فرد از فرهنگ‌های دیگر را نشان می‌دهد. هوش فرهنگی رفتاری قابلیت فرد برای سازگاری با آن دسته از رفتارهای کلامی و غیرکلامی را در برمی‌گیرد که برای برخورد با فرهنگ‌های مختلف مناسب هستند. هوش فرهنگی انگیزشی شامل ارزش درونی افراد برای تعاملات چند فرهنگی و اعتماد به نفسی است که به فرد اجازه می‌دهد در موقعیت‌های فرهنگی متفاوت به صورت اثربخش عمل کند (تان^۳، ۲۰۰۴).

هوش فرهنگی یک هوش بی‌همتا برای سازگاری با محیط‌های فرهنگی است که به درک ما از تفاوت‌های فردی در موقعیت‌های فرهنگی مختلف کمک می‌کند (توماس^۴،

1- Cultural intelligence
3- Tan

2- Petrović
4- Thomas

۲۰۱۵). پژوهش‌های انجام شده در رابطه هوش فرهنگی و سازگاری نتایج مختلفی را نشان می‌دهند. یافته‌های برخی از پژوهش‌ها حاکی از رابطه سازگاری با هوش فرهنگی بالای انگیزشی و فراشناختی هستند. گوموندزوتیر^۱ (۲۰۱۵) نشان می‌دهد که هوش فرهنگی پیش‌بینی‌کننده سازگاری است (آنج^۲ و همکاران، ۲۰۰۷؛ لین و همکاران، ۲۰۱۲، وارد^۳ و همکاران، ۲۰۱۱؛ هاف و همکاران، ۲۰۱۴؛ شو و همکاران، ۲۰۱۶). با این وجود نتایج پژوهش‌های انجام شده، همسو نیستند. برای مثال اگرچه لین و همکاران (۲۰۱۲) ارتباط مثبت همه ابعاد هوش فرهنگی را با سازگاری بین فرهنگی نشان دادند، در پژوهش هاف و همکاران (۲۰۱۴) تنها، هوش فرهنگی انگیزشی به طور معناداری سازگاری را پیش‌بینی کرد. همچنین در پژوهش گومانزدوتیر^۴ (۲۰۱۵) هوش فرهنگی فراشناختی و انگیزشی با سازگاری کلی و بین فردی رابطه مثبت داشتند. لی^۵ (۲۰۰۷) نیز ارتباط مثبت هوش انگیزشی و رفتاری با سازگاری فرهنگی نشان داد. این پژوهش‌ها در فرهنگ‌های مختلف با هدف سنجیدن انواع متفاوتی از سازگاری به انجام رسیده‌اند و تفاوت در نتایج نیز ممکن است برخاسته از این علت باشد. ورود به دانشگاه آغاز مرحله جدیدی از زندگی افراد است و جنبه‌های مختلف سازگاری را در آنها تحت تأثیر قرار می‌دهد، بنابراین بررسی تمامی رابطه ابعاد هوش فرهنگی با سازگاری دانشجویان، دانش بیشتری را برای درک شرایط مؤثر بر سازگاری آنها فراهم خواهد کرد.

پژوهش‌ها نشان داده‌اند که هوش فرهنگی و شخصیت دو سازه جدا از هم ولی در ارتباط با یکدیگرند و هر دو تفاوت‌های فردی را نشان می‌دهند. ویژگی‌های شخصیتی یکی از عوامل مؤثر در میزان هوش فرهنگی به‌عنوان یک توانایی بین فرهنگی است (پرسبیترو^۶، ۲۰۱۶). در یک مطالعه طولی جهت بررسی نقش ویژگی‌های شخصیت در رشد هوش فرهنگی، پژوهشگران به این نتیجه رسیدند در افرادی که نمره بالایی در برون‌گرایی به دست می‌آورند، نسبت به کسانی که در این ویژگی شخصیتی نمره پایینی دارند، هوش

1- Guðmundsdóttir
3- Ward
5- Lee

2- Ang
4- Guðmundsdóttir
6- Presbitero

فرهنگی رفتاری و فراشناختی بیشتر رشد می‌کند (سahین^۱ و همکاران، ۲۰۱۴). نتایج پژوهش مودی^۲ (۲۰۰۷) نیز بیانگر این است که از بین ۵ عامل شخصیت، گشودگی به تجربه با انواع هوش فرهنگی ارتباط دارد. علاوه بر این آنج^۳ و همکاران (۲۰۰۶) نشان دادند که گشودگی به تجربه و برون‌گرایی با هوش فرهنگی پس از کنترل جنسیت و سن رابطه دارد. در حالی که ویژگی‌های شخصیتی تفاوت‌های فردی را در خصوصیات ثابت و گسترده نشان می‌دهد، هوش فرهنگی تفاوت‌های فردی را در موقعیت نشان می‌دهد و ظرفیت‌ها، مهارت‌ها و رفتارهای فرد را در برخورد با تفاوت فرهنگی توصیف می‌کند (آنج و همکاران، ۲۰۰۶). هر چند که مطالعات بسیاری، نقش هوش فرهنگی را در پیامدهای اجتماعی و فردی بررسی کرده‌اند، با این وجود تا به امروز، پژوهش‌های اندکی پشایندهای هوش فرهنگی را مورد مطالعه قرار داده‌اند.

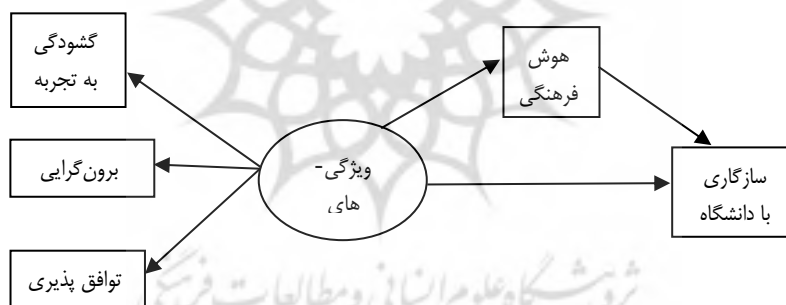
از آنجا که سازگاری در دانشگاه لازمه عملکرد مناسب دانشجویان تلقی می‌شود و جوانان در طی سال‌های دانشجویی از خانواده جدا شده و در محیط اجتماعی متفاوت و با فرهنگ‌های مختلف قرار می‌گیرند (مباشری و همکاران، ۱۳۹۲)، بنابر این فهم مسائل پیچیده‌ای که سازگاری موفق در دانشگاه مثل توجه دانشجویان را در به رفتن دانشگاه، تعهد به پیگیری اهداف فردی و کنار آمدن با درخواست‌های تحصیلی و اجتماعی تحت تأثیر قرار می‌دهد، لازم است. مرور پژوهش‌های انجام شده نشان می‌دهد که علیرغم گستردگی مفهوم سازگاری و چند وجهی بودن آن، سازگاری با دانشگاه به صورت یک مفهوم کلی و یکپارچه مورد توجه قرار داده نشده است. علاوه بر این، با وجود تحقیقات بسیاری که در رابطه هوش فرهنگی و سازگاری انجام شده است، تحقیقات بیشتری در زمینه هوش فرهنگی برای مشخص کردن پشایندها و پیامدهای هوش فرهنگی و سازه‌های مرتبط با آن لازم است. بررسی پشایندهایی مانند ویژگی‌های شخصیتی می‌تواند تفاوت افراد در هوش فرهنگی را روشن‌تر کند.

نهایتاً، بررسی‌های انجام شده در رابطه ویژگی‌های شخصیتی و سازگاری، بر اهمیت ویژگی‌های شخصیتی بر هوش فرهنگی و سازگاری تأکید می‌کنند، با این وجود، سهم

1- S,ahin
3- Ang

2- Moody

همه ویژگی‌های شخصیتی در این مورد یکسان نبوده است. نتایج پژوهش‌ها نشان‌دهنده ارتباط برون‌گرایی، گشودگی به تجربه و توافق‌پذیری با هوش فرهنگی (آنچ و همکاران، ۲۰۰۶، لی^۱ و همکاران، ۲۰۱۶؛ قدم‌پور، مهرداد و جعفری، ۱۳۹۰) و سازگاری (ژانک و همکاران، ۲۰۱۰؛ شو و همکاران، ۲۰۱۷) است. بنابراین، در جهت فهم بهتر عوامل مؤثر بر سازگاری دانشجویان، نه تنها لازم است که سازگاری در ابعاد مختلف بررسی شود، بلکه در نظر گرفتن نقش ویژگی‌های شخصیتی در سازگاری به صورت مستقیم و از طریق سایر عوامل مانند هوش فرهنگی به صورت غیرمستقیم، در فهم روابط این مفاهیم و یافتن شیوه‌های مؤثرتر در جهت ارتقا سازگاری یاری‌بخش خواهد بود. در این راستا، هدف از این پژوهش بررسی این موضوع است که آیا ویژگی‌های شخصیتی و هوش فرهنگی می‌توانند با سازگاری را در بین دانشجویان خوابگاهی ارتباط دارند و آیا هوش فرهنگی در رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و سازگاری با دانشگاه نقش میانجی دارد؟ شکل (۱) الگوی پیشنهادی پژوهش را نشان می‌دهد.

شکل (۱) الگوی پیشنهادی نقش میانجی هوش فرهنگی در رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و سازگاری با دانشگاه

روش

پژوهش حاضر از نوع توصیفی-همبستگی است. جامعه آماری پژوهش کلیه دانشجویان جدیدالورود دختر خوابگاهی شهر اصفهان در مقطع کارشناسی در سال ۹۷-۱۳۹۶ بود. ۱۵۰

نفر دانشجوی دختر ساکن در خوابگاه‌های سه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، دانشگاه آزاد اسلامی خوراسگان و نجف‌آباد به شیوه نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند.

ابزار پژوهش عبارت بودند از:

پرسشنامه سازگاری در دانشگاه (SACQ): این پرسشنامه توسط بیکر و سیریاک در ۱۹۸۴ تدوین شده است و شامل ۶۷ آیتم و ۴ زیرمقیاس است. این ۴ زیرمقیاس عبارتند از سازگاری تحصیلی (۲۴ گویه شامل گویه‌های ۳، ۵، ۶، ۱۰، ۱۳، ۱۷، ۱۹، ۲۱، ۲۳، ۲۵، ۲۷، ۲۹، ۳۲، ۳۶، ۳۹، ۴۱، ۴۳، ۴۴، ۵۰، ۵۲، ۵۴، ۵۸، ۶۲، ۶۷) سازگاری اجتماعی (۲۰ گویه شامل گویه‌های ۴، ۱۱، ۱۴، ۱۶، ۲۰، ۲۲، ۲۴، ۲۶، ۲۸، ۳۰، ۳۳، ۳۵، ۴۰، ۴۲، ۴۸، ۵۱، ۵۵، ۵۶، ۶۳، ۶۶)، سازگاری شخصی-هیجانی (۱۵ گویه شامل گویه‌های ۱، ۲، ۷، ۸، ۹، ۱۲، ۱۸، ۳۱، ۳۷، ۳۸، ۴۵، ۴۶، ۴۹، ۵۳، ۶۴) و دل‌بستگی به دانشگاه (۸ گویه شامل گویه‌های ۱۵، ۳۴، ۳۷، ۴۷، ۵۷، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۶۵). نمره‌گذاری این پرسشنامه بر طبق طیف لیکرت از کاملاً موافقم (۹) تا کاملاً مخالفم (۱) می‌باشد. در این پژوهش نمره کل سازگاری با دانشگاه از حاصل جمع این ۴ مقیاس به دست آمده است. پرسشنامه سازگاری با دانشگاه در مطالعات متعدد از نظر ویژگی‌های روانسنجی مطالعه شده است. لانثیر^۱ و ویندهام^۲ (۲۰۰۴) در مطالعه خود ضرایب ثبات درونی برای مولفه‌ها را بین ۰/۸۶ تا ۰/۹۵ به دست آوردند. ضریب پایایی آلفای کرونباخ برای مقیاس‌های این پرسشنامه در نمونه ایرانی ۰/۷۲ تا ۰/۹ به دست آمده است (میکائیلی منبع، ۱۳۸۹).

مقیاس هوش فرهنگی (CQ): پرسشنامه هوش فرهنگی ۲۰ گویه دارد که توسط آنگ^۳ و همکاران در سال ۲۰۰۴ طراحی شده است. هرگویه به طیف لیکرت (از ۱ تا ۷) نمره‌دهی می‌شود. این پرسشنامه دارای چهار عامل است که عبارت است از: هوش فرهنگی فراشناختی (سوال ۱-۴)، هوش فرهنگی شناختی (سوال ۵-۱۰) هوش فرهنگی انگیزشی (سوال ۱۱-۱۴)، و هوش فرهنگی رفتاری (سوال ۱۶-۲۰). روایی محتوایی و پایایی پرسشنامه هوش فرهنگی در نمونه ایرانی مورد تأیید قرار گرفته است (قدم‌پور و همکاران،

1- Lanthier
3- Ang

2- Windham

۱۳۹۰). ضرایب آلفای کرونباخ در نمونه ایرانی برای عوامل فراشناخت (۰/۸۳)، شناخت (۰/۸۶)، انگیزش (۰/۸۵) و رفتار (۰/۷۶) محاسبه شده است (آهنچیان^۱، ۲۰۱۲).

پرسشنامه پنج عاملی شخصیت نئو (FFI-NEO): پرسشنامه نئو یک آزمون شخصیتی است که بر اساس تحلیل عوامل ساخته شده است و از جدیدترین ابزارها در زمینه شخصیت است که توسط مک کری و کوستا در سال ۱۹۸۵ معرفی شد. این پرسشنامه شامل ۶۰ سوال می‌باشد. هر عامل شامل ۱۲ پرسش است که برای ارزیابی پنج عامل بزرگ شخصیت شامل روان‌رنجوری (سوالات ۱، ۶، ۱۱، ۱۶، ۲۱، ۲۶، ۳۱، ۳۶، ۴۱، ۴۶، ۵۱، ۵۶)، برون‌گرایی (سوالات ۲، ۷، ۱۲، ۱۷، ۲۲، ۲۷، ۳۲، ۳۷، ۴۲، ۴۷، ۵۲، ۵۷)، توافق‌پذیری (سوالات ۴، ۹، ۱۴، ۱۹، ۲۴، ۲۹، ۳۴، ۳۹، ۴۴، ۴۹، ۵۴، ۵۹)، گشودگی به تجربه (سوالات ۳، ۸، ۱۳، ۱۸، ۲۳، ۲۸، ۳۳، ۳۸، ۴۳، ۴۸، ۵۳، ۵۸) و وظیفه‌شناسی (سوالات ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰، ۳۵، ۴۰، ۴۵، ۵۰، ۵۵، ۶۰) به کار می‌رود و بر اساس مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت از کاملاً مخالفم تا کاملاً موافقم نمره‌گذاری می‌شود. نمرات بالا نشان‌دهنده روان‌رنجوری، برون‌گرایی، توافق‌پذیری، گشودگی و وظیفه‌شناسی بیشتر است. ضرایب اعتبار با آزمایه مقیاس‌های آن به فاصله ۳ ماه بین ۰/۸۳ تا ۰/۷۵ به دست آمده است (کاستا^۲ و مک کری^۳، ۲۰۰۵). گروسی فرشی (۱۳۸۰) نیز ضرایب همسانی درونی را برای هر یک از عوامل روان‌رنجوری، برون‌گرایی، مقبولیت، گشودگی و وظیفه‌شناسی به ترتیب برابر ۰/۷۳، ۰/۵۶، ۰/۶۸، ۰/۸۷ گزارش کرده است.

داده‌های حاصل از پرسشنامه پژوهش با محاسبه ضریب همبستگی پیرسون و مدل‌یابی معادلات ساختاری تحلیل شد. تحلیل‌ها با نرم‌افزارهای SPSS و AMOS ویراست ۲۲ انجام گرفت.

یافته‌ها

یافته‌های پژوهش حاضر نشان می‌دهد میانگین سنی دانشجویان ۱۹/۲۱ با انحراف معیار

1- Ahanchian
3- Mc care

2- Costa

۲/۱۱ بود. بر اساس نتایج پژوهش، در افراد نمونه در پرسشنامه سازگاری با دانشگاه، میانگین نمره کل سازگاری تحصیلی ۳۲۳/۱۵ با انحراف معیار ۳۷/۹۶ در مقیاس هوش فرهنگی، میانگین هوش فرهنگی انگیزشی ۲۰/۱۲ با انحراف معیار ۶/۴۸، در پرسشنامه ویژگی‌های شخصیتی، میانگین برون‌گرایی ۲۸/۶۲ با انحراف معیار ۴/۲۱ میانگین گشودگی به تجربه ۲۷/۸۵ با انحراف معیار ۵/۹۱ و میانگین توافق‌پذیری ۲۷/۳۷ با انحراف معیار ۵/۰۹ بوده است.

ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش در جدول (۲) نشان داده شده است.

جدول (۱) ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش

ردیف	متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵
۱	سازگاری با دانشگاه					
۲	هوش فرهنگی	۰/۴۱*				
۳	گشودگی به تجربه	۰/۳۷**	۰/۴۹*			
۴	برون‌گرایی	۰/۵۱**	۰/۵۵**	۰/۲۱*		
۵	توافق‌پذیری	۰/۴۵*	۰/۶۰**	۰/۱۷*	۰/۲۳**	۱

* همبستگی در سطح ۰/۰۵ معنادار است. ** همبستگی در سطح ۰/۰۱ معنادار است.

با توجه به جدول (۱)، ضرایب همبستگی میان متغیرهای پژوهش در سطح ۰/۰۵ و ۰/۰۱ معنی‌دار است.

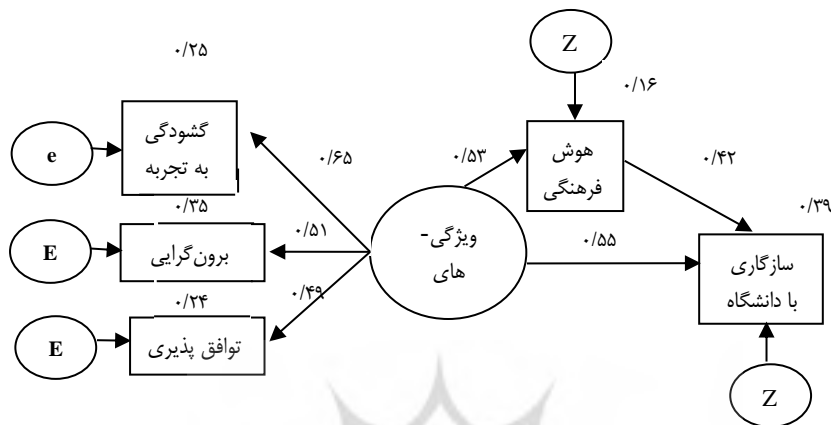
همچنین مقادیر شاخص‌های برازندگی الگوی پیشنهادی در جدول (۲) نشان داده شده است.

جدول (۲) شاخص‌های برازش مدل

مدل	χ^2/df	GFI	AGFI	IFI	TLI	CFI	NFI	RMSEA
مدل پیشنهادی	۲/۵۶	۰/۹۱	۰/۸۵	۰/۹۲	۰/۹۴	۰/۹۱	۰/۹۸	۰/۰۷

مقادیر شاخص‌های برازندگی حاکی از برازش خوب الگوی پیشنهادی با داده‌هاست.

شکل (۲) الگوی پیشنهادی پژوهش حاضر با ضرایب استاندارد مسیرها را نشان می‌دهد.

شکل (۲) الگوی پیشنهادی پژوهش همراه با ضرایب استاندارد (همه ضرایب در سطح ۰/۰۱ معنادار هستند)

همانطور که در شکل (۲) مشاهده می‌شود تمامی ضرایب‌های استاندارد مستقیم به‌طور کامل معنادار هستند.

همچنین برای بررسی اثر میانجی هوش فرهنگی در رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و سازگاری با دانشگاه از روش بوت استرپ با ۲۰۰۰ بار نمونه‌گیری مجدد استفاده شد. نتایج بوت استرپ برای مسیر غیرمستقیم الگوی پیشنهادی و معناداری آن در جدول (۳) ذکر شده است.

جدول (۳) الگوی ساختاری: مسیر غیرمستقیم و ضریب استاندارد آن در الگوی پیشنهادی

P	β	مسیر غیر مستقیم و ضریب استاندارد
۰/۰۵	۰/۳۹	ویژگی‌های شخصیتی ← هوش فرهنگی ← سازگاری با دانشگاه

بحث

هدف از انجام این پژوهش بررسی نقش میانجی هوش فرهنگی در رابطه ویژگی‌های شخصیتی و سازگاری با دانشگاه در دانشجویان خوابگاهی است. یافته‌ها نشان داد که ویژگی‌های شخصیتی رابطه مستقیم با سازگاری با دانشگاه دارد. همچنین نتایج نشان داد

که هوش فرهنگی در رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و سازگاری با دانشگاه نقش میانجی دارد. این یافته‌ها همسو با نتایج سایر پژوهش‌هاست (احیاکننده و همکاران، ۱۳۹۶؛ قدم‌پور و همکاران، ۱۳۹۰؛ ژانک و همکاران، ۲۰۱۰؛ واردو همکاران، ۲۰۱۱؛ هاف و همکاران، ۲۰۱۴؛ شو و همکاران، ۲۰۱۷).

انتقال به دانشگاه یکی از حساس‌ترین وقایع زندگی جوانان و همراه با استرس‌های مختلفی است. در این دوران دانشجویان با تغییرات اساسی در آموزش، ارتباطات اجتماعی و امور فردی روبه‌رو می‌شود (پارسا و همکاران، ۲۰۱۴). این شرایط تازه برای دانشجویان جدید ورود تنیدگی‌های خاص خود را به همراه دارد (تابع بردبار و همکاران، ۱۳۸۸) که ممکن است با عدم سازگاری در محیط جدید و دل‌تنگی برای خانواده همراه باشد.

هر فردی برای ورود به اجتماع و در نتیجه رویارویی با موقعیت‌های گوناگون به ابزارهایی مانند ساختارهای روانی و ویژگی‌های شخصیتی خاصی مجهز است (کلممیر^۲ و همکاران، ۲۰۰۵). این ویژگی‌های شخصیتی انسان را مستعد انجام رفتارهای مختلف در موقعیت‌های خاص می‌کند (پروین و جان، ۱۳۹۴). نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که برون‌گرایی، گشودگی به تجربه و توافق‌پذیری با سازگاری با دانشگاه رابطه دارند. گشودگی به تجربه، درک تفاوت‌های بین فردی و فرهنگی را تسهیل می‌کند و خودکارآمدی را افزایش می‌دهد. به علاوه، برون‌گرایی مشخصه افرادی است که بسیار پرنرژی، اجتماعی و فعال هستند. در کنار آنها، توافق‌پذیری بالا به افراد در کنار آمدن با شرایط جدید کمک می‌کند. مجموعه این ویژگی‌ها سازگاری را در افرادی که وارد محیط جدیدی مانند دانشگاه می‌شود، افزایش می‌دهد (پروسبریتو، ۲۰۱۶). همچنین سازگاری دانشجویان با بسیاری از متغیرهای بین فرهنگی تحت تأثیر قرار می‌گیرد. هوش فرهنگی یکی از متغیرهای قوی در پیش‌بینی میزان تعامل اجتماعی دانشجویان، بوده است (فهر^۳ و کیو^۴، ۲۰۰۸). هوش فرهنگی افراد را برای رویارویی با موقعیت‌های بین فرهنگی، آماده می‌کند چرا که به افراد

1- Parsa
3- Fehr

2- Kimmelmeier
4- Kuo

در درک واقعیت‌های فرهنگی کمک می‌کند (مگی^۱ و همکاران، ۲۰۱۱). بررسی‌ها نشان داده است شناخت، فراشناخت و رفتار هوش فرهنگی در مجموعه‌های متنوع فرهنگی بر عملکرد دانشجویان تأثیرگذار هستند. دانشجویانی که از شناخت فرهنگی بالاتری برخوردارند، از واکنش‌های مناسب کلامی و غیرکلامی در برخورد با افرادی از فرهنگ‌های دیگر آگاهی دارند و عملکرد بهتری از خود نشان می‌دهند. دانش بیشتر درباره هنجارها، سنت‌ها و سیستم‌های اجتماعی در فرهنگ‌های مختلف از طریق تجربه‌های شخصی و آموزش به دست می‌آیند (کیم^۲ و همکاران، ۲۰۰۶). این دانش به افراد در شکل‌دهی روابط جدید اجتماعی مؤثر و افزایش سطح سازگاری کمک می‌کند. دانشجویان اغلب از توانایی‌های خود برای برآورده کردن این خواسته‌ها تردید دارند. آنها نیاز به گسترش مهارت‌های کنار آمدن دارند که آنها را قادر می‌سازد تا بر چالش‌ها غلبه کنند (مباشری و همکاران، ۱۳۹۲). دانشجویانی که دارای کفایت فرهنگی بالا هستند، مهارت‌های اجتماعی بهتر، روابط درازمدت پایاتر و توانایی بیشتری برای حل تعارضات دارند و قادرند به نحو مؤثرتری با پیچیدگی‌های محیط و اجتماع، مواجه شوند و پیشرفت تحصیلی بهتری از خود نشان دهند (غفاری و خانی، ۱۳۹۲). همچنین رابطه بین هوش فرهنگی و ویژگی‌های شخصیتی می‌تواند بر سازگاری دانشجویان تأثیرگذار باشد. بر اساس نتایج این پژوهش، هوش فرهنگی در رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و سازگاری با دانشگاه نقش میانجی دارد. زمانی که افراد وارد دانشگاه می‌شوند، با چالش‌هایی در محیط چند فرهنگی روبرو می‌شوند. الگوهای رفتاری، عقاید، ارزش‌ها، انتظارات، نگرش‌ها و مفروضات عناصری از فرهنگ هستند که دیده نمی‌شوند، اما بر رفتار افراد موثرند و گاهی موجب تعارضات می‌شوند. برای کاهش این تعارضات آگاه بودن به انتظارات رفتاری و تنوع فرهنگی به افراد در ایجاد روابط متقابل با سایر افراد از فرهنگ‌های مختلف کمک می‌کند و سازگاری را افزایش می‌دهد. هوش فرهنگی فرهنگی توانایی دریافت و پردازش پیام‌ها، تصمیم‌گیری و انتخاب راهبردی است که برای سازگاری با محیط جدید لازم است (لین و همکاران، ۲۰۱۲). هوش فرهنگی می‌تواند تفاوت‌های فردی در سازگاری با موقعیت‌های فرهنگی جدید را توضیح دهد. ارلی^۳ و آنگ^۴

1- Magee
3- Earley

2- Kim
4- Ang

(۲۰۰۳) بیان کردند که تفاوت‌های فردی نظیر شخصیت می‌تواند مقدمه و شرط لازم برای هوش فرهنگی باشد. صفات شخصیتی که در برخورد مناسب با تعارض‌های ارزشی و تفاوت‌های فرهنگی اثر گذار باشد، می‌تواند سازگاری دانشجویان را ارتقا ببخشد. (یاکونینا^۱ و همکاران، ۲۰۱۲). نتایج این پژوهش نیز نشان‌دهنده نقش ویژگی‌های شخصیتی در پیش‌بینی هوش فرهنگی است. توافق‌پذیری از طریق افزایش شایستگی اجتماعی (ویت^۲، ۲۰۰۲)، توامندی افراد را در هوش فرهنگی بالا می‌برد. علاوه بر این، توافق‌پذیری با همدلی فرهنگی رابطه دارد (لئون^۳ و همکاران، ۲۰۰۵) و به فرد توانایی همدلی با احساسات و افکار دیگران را می‌دهد. این ویژگی به حفظ روابط بین فردی در محیط‌های بین فرهنگی و افزایش سازگاری کمک می‌کند. همچنین گشودگی به تجربه برای هوش فرهنگی ضروری است (آنچ و همکاران، ۲۰۰۶). گشودگی به تجربه به توانایی افراد در حساس بودن و قبول تفاوت‌های فرهنگی اشاره دارد. دیدگاه باز و پذیرش ارزش‌های متفاوت فرهنگی، درک افراد از یکدیگر را افزایش داده و روابط را غنی‌تر می‌کند (پرسبریتو، ۲۰۱۶). همچنین نمرات بالا در گشودگی به تجربه و توافق‌پذیری ارتباط تنگاتنگی با شایستگی بین فردی دارند و به انتخاب راهکارهای مناسب در موقعیت‌های بین فرهنگی و سازگاری کمک می‌کنند. اگر چه نتایج این پژوهش بیانگر رابطه ویژگی‌های شخصیتی و هوش فرهنگی در سازگاری با دانشگاه است، به دلیل این که سازگاری یک فرایند است و ممکن در طول زمان تغییر کند بنابراین توصیه می‌شود که سازگاری دانشجویان در سال‌های مختلف تحصیلی و عواملی که در سال‌های تحصیلی می‌توانند این سازگاری را بهبود ببخشند، بررسی شود.

همچنین در این پژوهش تنها دختران خوابگاهی مورد مطالعه قرار گرفتند و پیشنهاد می‌شود در پژوهش آتی نقش جنسیت و سایر عوامل مؤثر در سازگاری بین فرهنگی در دانشجویان بومی و غیربومی مورد بررسی قرار گیرد.

تشکر و قدردانی

محققان این پژوهش از پرسنل دانشکده‌های دانشگاه‌های آزاد نجف‌آباد و خوراسگان و

1- Yakunina
3- Leone

2- Witt

دانشگاه علوم پزشکی اصفهان که ما را در جمع‌آوری پرسشنامه‌ها یاری کردند و از دانشجویانی که در این پژوهش شرکت کردند، سپاسگزاری می‌کند.

تاریخ دریافت نسخه اولیه مقاله: ۱۳۹۶/۱۲/۱۴

تاریخ دریافت نسخه نهایی مقاله: ۱۳۹۷/۰۵/۲۰

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۷/۰۶/۱۲

منابع

- پروین، لارنس و جان، الیور (۲۰۰۰). شخصیت: نظریه و پژوهش، ترجمه محمد جعفر جوادی و پروین کدیور (۱۳۹۴)، تهران: نشر آبیژ.
- پوررضائیان، هدی؛ گلزاری، محمود و احمد برجلی (۱۳۹۴). سلامت عمومی و ویژگی‌های شخصیتی، ملاک‌هایی برای تعیین سازگاری و ناسازگاری انواع کمال‌گرایی، فصلنامه پژوهش‌های کاربردی روانشناختی، ۶(۲): ۳۷-۱۵.
- تقوایی یزدی، مریم (۱۳۹۴). رابطه هوش عاطفی و هوش فرهنگی با کیفیت زندگی دانشجویان، مجله مدیریت فرهنگی، ۹(۳۰): ۹۰-۱۱۰.
- تابع بردبار، فریبا؛ رسولزاده طباطبایی، سیدکاظم؛ آزادفلاح، پرویز و سیامک سامانی (۱۳۸۸). بررسی اثربخشی آموزش ابراز وجود بر احساس غربت دانشجویان دختر، مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ۷۳: ۲۸-۳۳.
- حیدری، حمید و مریم عدلی (۱۳۹۴). نقش عزت‌نفس و پذیرش اجتماعی بر احساس تنهایی دانش‌آموزان دبیرستانی، دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی سال ۱۳۹۴.
- غفاری، مظفر و لطفعلی خانی (۱۳۹۲). ارتباط سرمایه اجتماعی و هوش فرهنگی با عملکرد تحصیلی دانشجویان علوم پزشکی، مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، ۱۳(۸): ۶۴۲-۶۵۱.
- فیست، جس و گرگوری فیست (۲۰۰۲). نظریه‌های شخصیت، ترجمه یحیی سیدمحمدی (۱۳۹۵)، تهران: نشر روان.
- قدم پور، عزت‌اله؛ مهرداد، حسین و حسنعلی جعفری (۱۳۹۰). بررسی رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و هوش فرهنگی کارکنان سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان لرستان، فصلنامه روانشناسی تربیتی، ۵: ۸۱-۱۰۱.
- گروسی فرشی، میرتقی (۱۳۸۰). رویکردهای نوین در ارزیابی شخصیت، تبریز: انتشارات دانیال.
- مباشری، محمود؛ علیدوستی، معصومه و سیدکمال صولتی (۱۳۹۲). بررسی ارتباط بین دلتنگی برای خانواده و سازگاری با دانشگاه، در دانشجویان خوابگاهی دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایلام، ۲۱(۶): ۱۶۶-۱۶۰.

میکائیلی منبع، فرزانه (۱۳۸۹). رابطه سبک‌های هویت، تعهد هویت و جنسیت با سازگاری دانشجویان با دانشگاه، فصلنامه مطالعات روان‌شناختی، ۶(۲): ۶۴-۵۲.

نیازی، مجید (۱۳۹۲). بررسی رابطه ویژگی‌های شخصیتی و انگیزش پیشرفت با سازگاری تحصیلی در دانش‌آموزان پسر سال سوم مقطع متوسطه شهر تهران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته روانشناسی تربیتی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران.

Ahanchian, M.R., Amiri, R., Bakhshi, M. (2012). Correlation between cultural intelligence and social interaction of nurses, *Journal of Health Promotion Management, 1*(2), 44-53.

Ang, S., Van Dvne, L., and Ng, K.Y. (2004). *The measurement of cultural intelligence*, Paper presented at the 2004 academy of management meetings symposium on cultural intelligence in the 21th century, New Orleans, LA.

Ang, S., Van D.L., Koh, C.K.S. (2006). Personality correlates of the four factors model of cultural intelligence. *Group and Organization Management, 31*, 100-123.

Ang, S., Van D. L., Koh, C., Ng, K.Y., Templer, K.J., Tay, C. (2007). Cultural intelligence: Its measurement and effects on cultural judgment and decision making, cultural adaptation and task performance, *Management and Organization Review, 3*, 335-371.

Caligiuri, P.M. (2000). The Big Five personality characteristics as predictors of expatriate's desire to terminate the assignment and supervisor rated performance, *Personnel Psychology, 53*, 67-88.

Costa, P.T., Jr., & McCrae, R.R. (2005). A Five-Factor Model perspective on personality disorders. In S. Strack (Ed.), *Handbook of personology and psychopathology* (pp. 257-270). Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.

Crede, M; Niehorster, S. (2012). Adjustment to college as measured by the students' adaptation to college questionnaire: A quantitative review of its structure and relationships with correlates and consequences, *Educational Psychology Review, 24*, 133-165.

Earley, P.C., & Ang, S. (2003). *Cultural intelligence: Individual interactions across cultures*, Stanford, CA: Stanford University Press.

Fehr, R., & Kuo, E. (2008, April). *The impact of cultural intelligence in multicultural social networks*, In 23rd annual conference of the Society for Industrial and Organizational Psychology (SIOP), San Francisco, CA (pp. 10-12).

- Guðmundsdóttir, S. (2015). Nordic expatriates in the US: The relationship between cultural intelligence and adjustment, *International Journal of Intercultural Relations*, 47, 175-186.
- Huang, T., Chi, S., & Lawler, J.J. (2005). The relationship between expatriates' personality traits and their adjustment to international assignments, *International Journal of Human Resource Management*, 16, 1656-1670.
- Huff, K.C., Song, P., & Gresch, E.B. (2014). Cultural intelligence, personality, and cross-cultural adjustment: A study of expatriates in Japan, *International Journal of Intercultural Relations*, 38, 151-157.
- Ishak, N.A; Daitawi, M.T; Ibrahim, Y.S; Mustafa, F.T. (2011). Moderating effect of gender mediator variable distinction in social psychological research: Conceptual, strategic and statistical consideration, *Journal of Personality and Social Psychology*, 51, 1173-1182.
- Jensen, M. (2015). Personality traits, learning and academic achievements, *Journal of Education and Learning*, 4(4), 91-118.
- Kemmelmeier, M., Danielson, C., & Basten, J. (2005). What's in a grade? Academic success and political orientation, *Personality and Social Psychology Bulletin*, 31(10), 1386-1399.
- Kim, K., Kirkman, B.L., & Chen, G. (2006). *Cultural intelligence and international assignment effectiveness: A conceptual model and preliminary findings*, Paper presentation at the 2006 annual meeting of the academy of management, Atlanta, GA.
- Kyalo, P.M., & Chumba, R.J. (2011). Selected factors influencing social and academic adjustment of undergraduate students of Egerton University; Njoro Campus, *International Journal of Business and Social Science*, 2(18), 274-290.
- Lanthier, R.P., & Windham, R.C. (2004). Internet use and college adjustment: The moderating role of gender. *Computers in Human Behavior*, 20(5), 591-606.
- Lee, H.W. (2007). Factors that influence expatriate failure: An interview study, *International Journal of Management*, 24(3), 403-413.
- Leone, L., Van der Zee, K.I., van Oudenhoven, J.P., Perugini, M., & Ercolani, A.P. (2005). The cross-cultural generalizability and validity of the Multicultural Personality Questionnaire, *Personality and Individual Differences*, 38(6), 1449-1462.

- Li, M., Mobley, W.H., & Kelly, A. (2016). Linking personality to cultural intelligence: An interactive effect of openness and agreeableness, *Personality and Individual Differences*, 89, 105-110.
- Lin, Y-c., Chen, A. S-y., & Song, Y-c. (2012). Does your intelligence help to survive in a foreign jungle? The effects of cultural intelligence and emotional intelligence on cross-cultural adjustment, *International Journal of Intercultural Relations*, 36, 541-552.
- Magee, C., Buchtel, E.E., Human, L.J., Murray, D.R., & Biesanz, J.C. (2018). Is personality variability associated with adjustment? *Journal of Research in Personality*, 72, 22-43.
- Marcela, V. (2015). Learning strategy, personality traits and academic achievement of university students, *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 174, 3473-3478.
- Moody, M.C. (2007). *Adaptive Behavior in Intercultural Environments: The Relationship between Cultural Intelligence Factors and Big Five Personality Traits* (unpublished doctoral dissertation), Washington, DC: The George Washington University.
- Nazione, S; Laplante, C; Smith, S. W; Cornacchione, J; Russell, J; Stohl, C. (2011). Memorable messages for navigating college Life, *Journal of Applied Communication Research*, 39(2), 123-143.
- Nyamayaro, P.C., & Saravanan, C. (2013). The relationship between adjustment and negative emotional states among first year medical students, *Asian Journal of Social Sciences & Humanities*, 2(3), 270-278.
- Ornoy, H., Levi-Nishri, G., & Uziel, L. (2014). Relationship between the personality and gender and the adjustment to a foreign culture: Comparative research between expatriates and business trip travelers, *International Journal of Business Administration*, 5(3), 122.
- Parsa, P., Panah, M.A., Parsa, N., & Ghaleiha, A. (2014). The relationship between perceived inter-parental conflict and academic adjustment in first year students' Hamadan, Iran, *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 152, 720-724.
- Petrović, D.S. (2011). How do teachers perceive their cultural intelligence? *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 11, 276-280.
- Presbitero, A. (2016). Cultural intelligence (CQ) in virtual, cross-cultural interactions: Generalizability of measure and links to personality

- dimensions and task performance, *International Journal of Intercultural Relations*, 50, 29-38.
- Raduan, C.R., Subramaniam, S.R., Jegak, U., & Naresh, K.S. (2010). Expatriate performance in overseas assignments: The role of big five personality, *Asian Social Science*, 6(9), 1911-2017.
- Ratelle, C.F., Larose, S., Guay, F. & Sénécal, C. (2005). Perceptions of parental involvement and support as predictors of college students' persistence in a science curriculum. *Journal of family psychology*, 19(2), 286-293.
- Şahin, F., Gurbuz, S., & Köksal, O. (2014). Cultural intelligence (CQ) in action: The effects of personality and international assignment on the development of CQ, *International Journal of Intercultural Relations*, 39, 152-163.
- Tan, J.S. (2004). Issues & observations: Cultural intelligence and the global economy. *Leadership in Action: A Publication of the Center for Creative Leadership and Jossey-Bass*, 24(5), 19-21.
- Shaffer, M.A., Harrison, D.A., Gregersen, H., Black, J. S., & Ferzandi, L. A. (2006). You can take it with you: Individual differences and expatriate effectiveness, *Journal of Applied Psychology*, 91(1), 109-125.
- Shu, F., McAbee, S.T., & Ayman, R. (2017). The HEXACO personality traits, cultural intelligence, and international student adjustment, *Personality and Individual Differences*, 106, 21-25.
- Steinmayr, R; Bipp, T; Spinath, B. (2011). Goal orientations predict academic performance beyond intelligence and personality, *Learning and Individual Differences*, 21(2), 196–200.
- Thomas, D.C., Liao, Y., Aycan, Z., Cerdin, J.-L., Pekerti, A.A., Ravlin, E.C., et al. (2015). Cultural intelligence: A theory-based, short form measure, *Journal of International Business Studies*, 46(4), 1–20.
- Thurber, C.A., & Walton, E.A. (2012). Homesickness and adjustment in university students, *Journal of American college health*, 60(5), 415-419.
- Triandis, H.C. (2004). The many dimensions of culture, *The Academy of Management Executive*, 18(1), 88-93.
- Ward, C., Wilson, J. & Fischer, R. (2011). Assessing the predictive validity of cultural intelligence over time, *Personality and Individual Differences*, 51(2), 138–142.

- Witt, L.A. (2002). The interactive effects of extraversion and conscientiousness on performance, *Journal of Management*, 28(6), 835-851.
- Wu, H; Garza, E; Guzman, N. (2015). International student's challenge and adjustment to college, *Education Research International*, 2015, 1-9.
- Yakunina, E.S., Weigold, I.K., Weigold, A., Hercegovac, S., & Elsayed, N. (2012). The multicultural personality: Does it predict international students' openness to diversity and adjustment? *International Journal of Intercultural Relations*, 36(4), 533-540.
- Zhang, J., Mandl, H., & Wang, E. (2010). Personality, acculturation, and psychosocial adjustment of Chinese international students in Germany, *Psychological Reports*, 107, 511-525.

